

Vad sägs om sex?

”Förvånansvärt lite” blev min slutsats efter en dryg timma tillbringad på utställningen med ovan nämnda namn, som visas på Jönköpings läns museum. Något helt och hållet centralt för hela ämnet hade antingen förbisetts eller helt enkelt glömts bort bland pinuppor och fruktbarhetsgudinnor.

Efter de många berättelser och debatter som omgärdat denna uppvisning av mänsklig primärdrift var förväntningarna högt ställda. Den stora bestörtningen och upprörande känslan gjorde sig dock inte påmind, istället infann sig en oro över att jag hade missat större delen av utställningen. Jag började leta runt hörnen för att försöka hitta fortsättningar, men inget fanns att finna. Det var som att lyssna på en halvvägs förberedd redovisning i en sjundeklass där större delar av föredraget förlorades i sorlet av småprat och lärarens fruktlösa tillsägningar. Hela halva tanken saknades!

De enda utställda materialet som stack ut gjorde det snarare bokstavligt än bildligt talat, inget trädde fram och fångade mer intresse än något annat. Med risk för att göra ett plump ordval – det sög. Trots personalens förvarningar om att utställningen var upplagd som en insändarsida hittar jag snarare kopplingar till söndagens korsordsbilaga. Visst må

det vara medvetet att utställningen ser ut som den gör, men detta var nog det mest tydliga bevis på att medvetet inte automatiskt innebär vare sig snyggt eller funktionellt.

Ämnet är hett och aktuellt som alltid, det kan jag inte säga något annat om. Huruvida det behövs fler utställningar om det kan diskuteras. Mer seriösa, djupgående och engagerande utställningar möjligtvis, men något som mest bara blir en rundtur i gladporrens tecken behövs knappast i denna ”verklighets”-såpornas tidsepok. Det enda som riktigt fångade mitt intresse var anslagstavlan med besökandes tankar och hälsningar, men om det är Jönköpings läns museums förtjänst eller ej låter jag vara osagt.

Det var något som saknades för att riktigt engagera mig. Kanske var det bristen på tydlighet, kanske var det den slarviga exponeringen eller kanske var det rentav den till utrymmet ganska trånga utställningsplatsen. Frågan som genomljöd mitt huvud från början till slut var i alla fall ”var tog kärleken vägen?”.